

Xavier Pla, David Nel·lo, Jordi Julià i Josep Julien, amb els respectius llibres guardonats amb els premis Octubre 2006 ■ JOSEP LOSADA

Xavier Pla repassa la connexió catalana amb el creador de Maigret i David Nel·lo dona veu al desarrelament a les obres guanyadores dels Octubre

Malalts de Simenon

Eva Piquer
BARCELONA

Algú va dir que Simenon és "una malaltia de transmissió textual", i els catalans no han estat immunes al contagi. El creador del comissari Maigret és un escriptor llegit, admirat i molt seguit a Catalunya des de principis dels anys trenta. El professor i crític Xavier Pla, simenonaddicte fins al moll de l'os, retrata la cultura catalana a partir de la relació amb Georges Simenon (Lieja, 1903 - Lausana, 1989) a l'obra guanyadora de l'Octubre d'assaig, *Simenon i la connexió catalana*, que es va presentar ahir a Barcelona juntament amb els altres tres títols guardonats a la darrera edició dels premis, tot just acabats de publicar per 3 i 4.

"Aquest llibre neix de la passió per la literatura, pels llenguatges artístics i per la vida", explica Xavier Pla (Girona, 1966), que s'ha dedicat a recollir una pila de referències dels escriptors catalans sobre el mestre belga. Josep Pla, Josep

"Quan Pedrolo es va apartar de Simenon, la novel·la catalana se'n va ressentir", opina Xavier Pla

Maria de Sagarra, Carles Soldevila, Gaziel, Sebastià Gasch, Rafael Tasis, Martí de Riquer, Maurici Serra, Maria Aurèlia Capmany, Pere Gimferrer, Joan de Sagarra, Manuel de Pedrolo i tants d'altres formen part d'una "veritable escuderia de lectors catalans" entusiastes d'un autor sovint menyspreat pels pedants que només exalcan la literatura minoritària.

Segons Pla, "el dia que Pedrolo va deixar de llegir Simenon, quan se'n va apartar per motius estètics, estilístics i ideològics i el va reemplaçar per Faulkner, la història de la novel·la catalana se'n va ressentir i va perdre el que hauria pogut ser el seu propi Simenon".

Xavier Pla dedica una atenció especial a la figura de Ferran Canyameres, editor i

amic de Simenon, de qui transcriu cartes inèdites. Canyameres, un home "de vida apassionant", va arribar a publicar, no sense dificultats, 112 títols de Simenon, però "és l'únic editor mundial de Simenon que va acabar arruïnat en comptes de convertir-se en milionari".

Una novel·la "preciosa"

L'obra guanyadora del premi de narrativa Andròmina a la 35a edició dels Octubre és "una novel·la preciosa que pot ser estimada i valorada per molts lectors", en paraules del crític Ramon Pla, que va parlar ahir en qualitat de membre del jurat. La novel·la en qüestió es diu *La geografia de les veus* i la firma David Nel·lo (Barcelona, 1959), un autor ben conegut pel públic jove que té prou ofici i solidesa

per arribar també als adults.

La geografia de les veus, amb un capítol central que remet al mite de Bausis i Fílemó, és un mosaic de quatre monòlegs que ens parlen de l'arrelament i el desarrelament humà. Viatges d'anada i tornada conviuen en una novel·la que reflexiona sobre la decisió d'emigrar i la de quedar-se al país d'origen.

"D'aquí a quatre dies ens quedarem encaterinats amb els llibres d'immigrants que han vingut aquí -profetitzava David Nel·lo-. Però no cal que sempre mirem enfora: molts de nosaltres som fills d'emigrants. Això ens pot servir per entendre què punyets passa amb la gent que arabe a viure aquí. És la mateixa sensació que creàvem nosaltres quan anàvem a altres països". ■

Xavier Bru de Sala publicarà una novel·la aquest 2007

E.P.
BARCELONA

Xavier Bru de Sala (Barcelona, 1952) publicarà finalment una novel·la. Serà aquest 2007 i durà el segell de La Magrana. L'obra havia de veure la llum al mes de maig, però la cosa s'ha retardat i ara els editors confien que la podran treure al mercat abans de final d'any. Es tracta d'una "novel·la epistolar del segle XXI", en què l'autor es divideix en una desena de veus que escriuen correus electrònics a una dona hipotètica. El lector sap que darrere aquesta multiplicat de veus s'amaga una única persona.

Que ningú es confongui, però: aquesta no és la novel·la inacabada de Xavier Bru de Sala que ja s'ha convertit en llegenda en els ambients literaris catalans. Aquella obra, que en principi s'havia de dir *La xifra imperfecta*, la va començar el 1987 amb la idea d'anar-la escrivint sense presses.

Bru de Sala, que va ser director general de Promoció Cultural del 1988 al 1990, va guanyar el premi de poesia Carles Riba el 1972 amb *La fi del fil*. El 2004 va publicar el poemari *Oratori*. El 1999 va treure a Quaders Crema l'assaig *El descrèdit de la literatura*. ■

L'últim llibre de Sergi Pàmies guanya la Lletra d'Or 2007

Redacció
BARCELONA

El llibre de contes *Si menges una limona sense fer ganyotes*, de Sergi Pàmies, ha guanyat la Lletra d'Or 2007. Aquest guardó honorífic, convocat per la Joieria Capdevila de Barcelona des del 1956, s'atorga a la millor novetat literària en català apareguda l'any anterior. Pàmies va rebre ahir el premi en el tradicional sopar del guardó.

Si menges una limona sense fer ganyotes és un recull de contes breu que fa temps que es troba entre els llibres més venuts en català. Els contes que s'inclouen en aquest recull tenen diverses temàtiques, però segons l'autor hi ha "una descripció dels estats d'ànim dolorosos" que ja va iniciar amb la novel·la *Sentimental*. ■

Poesia i teatre

"El país no estima els poetes ni els homes de teatre"

"Aquest és un país de poetes, d'assagistes i d'homes de teatre, però és un país que no estima els poetes, ni els assagistes

ni els homes de teatre". Ho va dir ahir Jordi Julià (Barcelona, 1972), guanyador del premi Octubre de poesia amb l'obra *Principi de plaer*. "És el llibre més postmodern que he escrit mai, el més crític amb la realitat que m'envolta", opina l'autor. El poemari, que vol ser descriptiu i

simbòlic, incideix en els canvis que s'estan produint en les relacions personals en aquesta societat insatisfeta que busca la gratificació immediata.

El llibre amb el títol més divertit dels que es van presentar ahir és l'obra que va rebre el premi Octubre de teatre: *Sex*

n'drugs n'Johan Cruyff, de l'actor i dramaturg Josep Julien. L'argument el va resumir així un crac del teatre com Jordi Galceran: "La nit que l'Ajax juga una final, dues putes del barri vermell d'Amsterdam estan convençudes que un dels seus clients serà Johan Cruyff". I espe-

ren amb il·lusió l'arribada del futbolista. La referència a *Tot esperant Godot* és evident. "No aconseguixo treure'm del damunt la cosa beckettiana, ni ganes", afirma l'autor. L'obra s'estrenarà el 5 de maig al Versus Teatre, sota la direcció del mateix Josep Julien.